

בג"ץ נתן לוועדתי הכנסת

אפשרות לחזור בה -

וכאשר סירבה, ביטל בעצמו

את השעיית הח"כ

שמואל פלאטרושוו זכה בשיב-
עה מיליוני לירות ובכיסאו בכנסת
לעוד שלושה ימים, מדינת ישראל
זכתה בתקדים ראשוני מסוגו ל-
מדינה חסרת-החוקה.

כשבועיים לפני שהורשע ח"כ
פלאטרושוו בדין, נכנס לתוקפו
חוק המאפשר השעייתו של ח"כ
שהורשע בפלילים. חברי הכנסת
שחל ויזם שריד דרשו מיד את
הפעלת הסעיף החדש נגד פלאטרו.
וועדתי הכנסת אמנם כך החליטה.

אז פנה סניגורו של הח"כ לבית
המשפט הגבוה לצדק, וטען כי
פירוש החוק, כפי שנתקבל בווע-
דתי הכנסת, הוא אבסורדי ונוגד
את רוח החוק, ולכן על בית
המשפט הגבוה לצדק לבטל את
ההשעיה. אחרי דיון ארוך החליט
בית המשפט לתת לוועדתי הכנסת
הזדמנות לחזור בה בעצמה מההש-
עיה, כדי לא ליצור תקדים, שבג"ץ
מבטל החלטה של ועדתי הכנסת,
שהיא חלק מהורע המחוקקת. אבל
מיד עם מתן ההחלטה הודיע יושב-
ראש ועדתי הכנסת, ח"כ משה
מרון, לעיתונות, כי הוועדה כבר
דנה בעניין, ואינה מתכוונת לשוב
ולעסוק בו.

העניין שב לדיון בפני הרכב
מיוחד של המישה שופטים, ושם
טען עורך-הדין יצחק אלו, שייצג
את פלאטרושוו, כי העונש החמור
ביותר שמטיל החוק החדש על
חברי הכנסת שהורשע בפלילים הוא
הרחקתו הסופית של הח"כ מהכני-
סת, הרחקה עולמית, לכן כך
חייבת הכנסת כולה להישבע בעניין,
לפי פרוצדורה מסוכנת הקבועה
בחוק. אפשרות זו קיימת רק אם
ההרשעה היתה בעבירה פלילית
שיש עימה קלון, ובפסקי-הדין ה-
סופי נקבע עונש של יותר משנת
מאסר בפועל.

עונש ביניים. פלאטרושוו
אמנם הורשע בעבירה שביתת-
המישפט קבע כי יש בה קלון,
אך פסק-הדין אינו סופי עדיין,
והוא עומד בפניו ערעור. אולם
העונש שקבע בית המשפט היה
תישעה חודשי מאסר בפועל בלבד,
לכן, גם כאשר יהיה פסקי-הדין
סופי, לא תוכל הכנסת לסלקו
מתוכה.

פרקליט מחוז ירושלים, מיכאל
קירש, היה ער לנקודה זו בזמן
הדיון הפלילי, והוא ביקש מבית-
המשפט במפורש כי העונש שיינתן
יעלה על שנה, כדי שאשר יהיה
להשתמש בסעיף החוק החדש.
אולם השופטים סירבו לבקשתו,
וקבעו עונש שהוא פחות מזה
שנדרש בסעיף החוק לסילוק חבר-
כנסת.

ועדתי הכנסת אמנם לא העבירה
את הח"כ מתפקידו, אולם השתמ-
שה בסעיף אחר באותו חוק, המתיר
השעייה זמנית של ח"כ שהורשע
בעבירה פלילית, עד שפסקי-הדין
יהיה סופי.

טען עורך-הדין אלו, כי אין
זה סביר, שעונש ביניים זמני זה
יהיה הרבה יותר חמור מהעונש
שעלול לח"כ לספוג כאשר פסקי-
הדין יהיה סופי.

בשלב הבג"ץ כבר היה ברור כי
למרות שהמדינה ערערה על זיכרו
של פלאטרו משלושה סעיפי-אישום,
הרי שהיא לא ערערה על קולת
העונש, ולכן מבחינה זו העונש
הוא סופי, וכיוון שעונש של תישעה
חודשי מאסר אינו מאפשר הרחקה
(המשך בעמוד 46)

הפסדתי צל"ש, אבל זכיתי להכיר את צ"צ, זעם הצעיר

שהציל ילדה מטביעה בחוף ללא מצילים - לעיני צ"צ

שניים טובעו למנוחת

קורבן חנה אפרגאן (ימין) ואחותה
חוות בגיל 14

בשבת האחרונה נקלע
שלמה ("צ"צ") להט למצב לא
נעים. הוא ניגש אל בחור שזוף,
ושאל אותו מיספר שאלות. בעוד
הם עומדים ומשוחחים, הבחין ה-
בחור בילדה הנסחפת בים, שתנו-
עותיה העידו על בעייה חמורה.
הוא עצר את השיחה, הצביע בפ-

הוגשה - מערבולת".
להט, הנוהג לסייר בחופי תל-
אביב מידי יום שבת, הורה לפקח
מטעם העירייה לרשום דו"ח ל-
מישפחת הילדה, ליאורה מסיקה
בת ה'7, על שהעזה לרחוץ בים
ללא מצילים.

הקהל הביט בהתפעלות בבחור

מציי שלום
הצלחה לבת 7

ביום השבת החוף אינו פועל, הוא
מגיע עם מישפחתו לחוף תל-
אביב עד לפני שנה שימש במשך
שתי עונות מציל-זמני בעיריית
תל-אביב. צ"צ הציע לו להמשיך
לעבוד כמציל שכיר בתל-אביב,
אולם הבחור סירב. הוא לא רצה
להיזכר בבעיות שעוללו לו, כשי-
עבד בחופי תל-אביב.

בעוד הם משוחחים, צעק לעבר
ראש-העיר אביה של ליאורה מסי-
קה: "איפה המצילים?" דויד
שלום השיב לו: "תשאל את
צ"צ". תשובה זו עוררה את זע-
מו של ראש-העיר, אך דויד שלום
בשלו: "אמנם הפסדתי, אני מניח,
את הצל"ש שראש-העיר היה מע-
ניק לי, אולם הכרתי את ראש-
העיר בפעם הראשונה מקרוב".

צ"צ איבד את קור-רוחו, הוא
התחיל לכעוס, והגיב בצורה שאין
האזרחים מעוניינים לעלות אותה
שנית על שפתותיהם. הם רק הו-
דו בצער: "צריך מידי ארבע
שנים לערוך לראש-העיר בדיקה
פסיכיאטרית".

זילזול בחיי

בני-אדם

ביום הראשון לחופשת-
הקיץ הגיעה לאותו החוף
ילדה נוספת, חנה אפרגאן, בת
14. היא לא הגיעה לבד, יחד עי-
מה הגיעו מהישוב עמישב שליד
פתח-תיקוה עוד ארבע חברות
בנות-גילה. את היום הראשון ל-
חופשת-הקיץ הם נצלו כדי לט-
בול בים. חנה, שאינה יודעת לש-
חות, טבלה בקטע המים הרדודים
בלבד, אולם גל חזק סחף אותה
לעומק.

חייל, ששחה אף הוא בים ללא
מצילים, הבחין לפתע בגופתה.
הוא מיהר להוציא אותה אל ה-
חוף, אחת מחברותיה רצה אל
תחנת-המצילים המרוחקת בחוף
הילטון. המציל מיהר אל הילדה,
ניסה להנשים אותה, ולהוציא
את המים שמילאו את קנה-נשיי-
תה. בינתיים הוזעק אמבולנס,

שגילה תושיה ושהציל את היל-
דה הצעירה. הם התחננו בפני
צ"צ שיזמין את הבחור ושיעניק
לו תעודת-הוקרה.
עוד באותו מעמד בחוף קרא
צ"צ לבחור, ושאל אותו לשמו.
הסתבר לו שהבחור השוץ הוא
דויד שלום, העובד כמציל ביישוב
דתי סמוך לתל-אביב. מכיוון ש-

ני ראש-העיר על הילדה המש-
וועת לעזרה, ויצא מיד לקראתה.
בחוף התקהלו אנשים והביטו
בהערצה בבחור המושיע. ראש-
העיר החוויר, בתחנת העזרה
הראשונה של מגן-דויד-אדום ב-
חוף הילטון-צפון היא קיבלה
סיוע. האחות במדים הלבנים רש-
מה במחברתה: "סיבת העזרה ש-